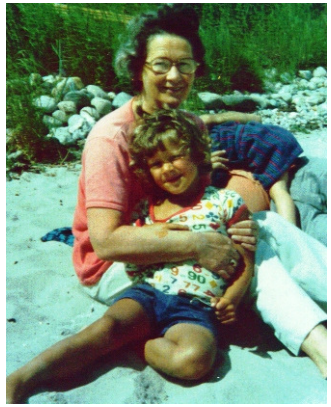

Tove Irene Poulsen
har skrevet denne dejlige sang i 1973,
blev sunget ved 25 års jubilæumsfesten den 15. august 1993

Mel.: Hils fra mig derhjemme

Under himlens klare blå, grøn og frodig Næsset lå,
boplads gennem tusind år, mellem fjorde blå.
Bakke, dal og dunkel skov, marker under bondens plov,
midt i "rækken" stedet lå, og her var slægtens rod.
I de lave stuer
var der liv og larm
altid barn i vuggen
og på moders arm,
der blev mange hænder
til de mange job
til at luge roer
til at vaske op.

Vejret skifter, tiden går, frem det myldrer år for år,
børn og grise, kalve gror, giver bedre kår.
Tæt på marken sæden gror, roerækker som en snor,
neg i hove, køer på græs, et frodigt Tuse Næs.
Og i skolens stuer
Iversenske børn
møder nye pligter
tager deres tørn.
Under Astrups vinger
får de lært at se
fortids fagre riger
fremtids E D B.

Uden uro, uden jag, voksed´ unger dag for dag
voksed´ bort fra far og mor og hjemmets trygge tag.
Og i øst og syd og nord langt mod vest, hvor Britten bor,
fandt de sig et egnet sted og stifted´ nye hjem.
Hils fra mig derhjemme
hils den blanke fjord
hylden, når den blomstrer
sommerblomsters flor,
og de kom tilbage
fler end de drog ud,
kom med børn og mage,
kom og bragte bud.

Buddet går fra hånd til hånd, aldrig brister slægtens bånd,
gamle slipper, unge ta'r buddet i sin hånd,
blir de glemt en skønne dag, lever under mange lag,
tråde som tilbage når et sted på Tuse Næs.
Hils de nye tider
hils de mange små
rollinger, som tumler,
hjælp dem at forstå,
lad dem aldrig glemme
tiden fra i går,
lad dem altid elske
tiden, hvor de står.